

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/128/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010421
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6715010421.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Andreja Matušovica v trestnej veci obžalovaného A. B. C. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Tr. zák.“) a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn.: 2T/89/2015 zo dňa 06. 10. 2025 na verejnom zasadnutí dňa 18. marca 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. r o z h o d u j ú c s á m obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom B., E. F. XXX/X,

podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodzuje spod obžaloby okresného prokurátora G. H. zn. 3Pv 245/13/6611 zo dňa 12. 06. 2015 pre skutky právne kvalifikované ako prečiny podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tým, že

1/

dňa 09. novembra 2009 I. G., J. G. ako konateľ spoločnosti K. H., H., so sídlom G., L. XXXX/XX, A.: XX XXX XXX uzavrel ako predávajúci kúpnu zmluvu s kupujúcou E. M., nar. XX. XX. XXXX, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľnosti evidovaných H. N. G., O. LV č. XXXX E. XXXX k.ú. G. a to:

- F. P. X O. I. poschodí bytového domu nachádzajúceho sa I. G. na Q. L., H. číslo XXXX, I. XX, O. R. M. P. XXXX/X N.S. G.,

- spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. M. P. XXXX/X – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 576 m², XXXX/X – J. plochy o výmere 1 154 m² k.ú. G. vo výške spoluvlastníckeho podielu XXXX/XXXXXX,

- vonkajšie parkovacie miesto na parcele M. P. XXXX/XX – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 14 m² k.ú. G., nachádzajúce sa vo G. O. Q. L.,

za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 54 700,- Eur, pričom obvinený sa v zmluve zaviazal, že do 90 dní od zaplatenia celej kúpnej ceny zabezpečí výmaz záložného práva zapísaného k predmetným nehnuteľnostiam v prospech spol. J. F. H., E., pričom obvinený v rozpore so zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 22. 06. 2007 v znení dodatkov, ktorú ako konateľ spol. K. H., H., uzavrel so spoločnosťou J. F. H., E. E. T. P. VI bod č. 10, ktorý stanovil, že platby za predané byty budú poukazované na účet č. XXXXXXXX/XXXX a následne po zaplatení celej kúpnej zmluvy v zmysle čl. VI bod 14 banka uvoľní záložné právo, uviedol do kúpnej zmluvy uzavretej s kupujúcou E. M. iný spôsob úhrady kúpnej ceny, ktorá mala byť v zmysle zmluvy uhradená po častiach a to suma vo výške 15 500,- Eur v hotovosti predávajúcemu v deň podpisu zmluvy, časť kúpnej ceny vo výške 36 000,- Eur mala byť uhradená prevodom na bankový účet č. XXXXX-XXXXXXXX/XXXX I. v P., E. - patriaci spoločnosti K. B., H., N.

N. mal ako konateľ jediný dispozičné právo, pričom ani následne po dohodnutom spôsobe úhrady celej kúpnej ceny zo strany kupujúcej prevzaté finančné prostriedky nepoukázal na účet uvedený v čl. VI bod 10 zmluvy o splátkovom úvere a nevykonal žiadne právne relevantné úkony smerujúce k odstráneniu záložného práva viazneho k prevádzanej nehnuteľnosti, finančné prostriedky získané za predaj bytu použil iným spôsobom, ktorým konaním spôsobil E. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., L. XXXX/XX, škodu vo výške najmenej 54 700,- Eur,

2/

dňa 25. januára 2010 I. G., J. G. E. konateľ spoločnosti K. H., H., H. sídlom G., L. XXXX/XX, A.: XX XXX XXX uzavrel ako predávajúci kúpnu zmluvu s kupujúcou A. U. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. P. X, F. F., predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností evidovaných H. N. G. O. LV č. XXXX, katastrálne územie G. a to:

- F. P. XX O. X. poschodí bytového domu nachádzajúceho sa I. G. na Q. L., H. č. XXXX, vchod P. XX, postaveného na pozemku par. č. M. P. XXXX/X, k. ú. G.,

- spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku par. c. C-KN č. 4327/3 – zastavené plochy a nádvoria o výmere 576 metrov štvorcových, 4327/8 ostatné plochy a nádvoria o výmere 1 154 metrov štvorcových, k.ú. G. vo výške spoluvlastníckeho podielu XXXX/XXXXXX,

- priestor č. 2 – 1 (garáž) v podzemnom podlaží (prízemie) bytového domu nachádzajúceho sa na Q. L. I. J. G., súp. č. XXXX, vchod P. XX o výmere 17,42 metrov štvorcových, postaveného na pozemku parc. č. M. P. XXXX/X N.S. G.,

za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 84 500,- Eur, pričom obvinený sa v zmluve zaviazal, že do 90 dní od zaplatenia celej kúpnej ceny zabezpečí výmaz záložného práva zapísaného k predmetným nehnuteľnostiam v prospech spol. J. F. H., E., R. obvinený v rozpore so zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 22. 06. 2007 v znení dodatkov, ktorú ako konateľ spol. K. H., H., uzavrel so spoločnosťou J. F. H., E. E. T. článkom VI bod č. 10, ktorý stanovil, že platby za predané byty budú poukazované na účet č. XXXXXXX/XXXX, uviedol do kúpnej zmluvy uzavretej s kupujúcou A. U. K. iný účet, na ktorý má kupujúca úhradu kúpnej ceny vykonať. Obvinený ani následne po dohodnutom spôsobe úhrady celej kúpnej ceny zo strany kupujúcej prevzaté finančné prostriedky nepoukázal na účet uvedený v čl. VI bod 10 zmluvy o splátkovom úvere a nevykonal žiadne právne relevantné úkony smerujúce k odstráneniu záložného práva viazneho k prevádzanej nehnuteľnosti, finančné prostriedky získané za predaj bytu použil iným spôsobom, ktorým konaním spôsobil A. H. R., nar. XX.XX.XXXX, L. XX, G., pre ktorú predmetné nehnuteľnosti A. K. kupovala škodu vo výške 84 500,- €,

3/

dňa 30. septembra 2010 I. G., J. G. E. konateľ spoločnosti K. H., H., so sídlom G., L. XXXX/XX, A.: XX XXX XXX uzavrel ako predávajúci kúpnu zmluvu s kupujúcimi K. V., nar. XX. XX. XXXX a J. V., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom F. L. P. XX, G. predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností evidovaných H. N. G., na LV č. XXXX E. XXXX k.ú. G. a to:

-F. P. XX O. prízemie bytového domu nachádzajúceho sa O. Q. L. I. J. G., H. P. XXXXX, I. P. XX J. I. 83,31 m², postaveného na pozemku parcelné číslo M. P. XXXX/X N. ú. G.,

-spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku vo výške spoluvlastníckeho podielu 8331/211609 na pozemku M. XXXX/X – G. plochy a nádvoria o výmere 576 m² a pozemku M. P. XXXX/X – ostatné plochy o výmere 1154 m²

za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 74 500,- €, pričom obvinený sa v zmluve zaviazal, že do 90 dní od zaplatenia celej kúpnej ceny zabezpečí výmaz záložného práva zapísaného k predmetným nehnuteľnostiam v prospech spol. J. F. H., E., R. obvinený v rozpore so zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 22. 06. 2007 v znení dodatkov, ktorú ako konateľ spol. K. H., H. Q. so H. J. F. H., E. a to článkom VI bod č. 10, ktorý stanovil, že platby za predané byty budú poukazované na účet č. XXXXXXX/XXXX a následne po zaplatení celej kúpnej ceny v zmysle čl. VI bod 14 banka uvoľní záložné právo, uviedol do kúpnej zmluvy uzavretej s kupujúcimi iný spôsob úhrady kúpnej ceny a to sčasti v hotovosti a sčasti ns bsnkový účet vedený v P., E., pričom ani následne po dohodnutom spôsobe úhrady celej kúpnej ceny

zo strany kupujúcich prevzaté finančné prostriedky nepoukázal na účet uvedený v čl. VI bod 10 zmluvy o splátkovom úvere a nevykonal žiadne právne relevantné úkony smerujúce k odstráneniu záložného práva viaznuceho k prevádzanej nehnuteľnosti, finančné prostriedky získané za predaj bytu použil iným spôsobom, ktorým konaním spôsobil K. V., nar. XX. XX. XXXX a J. V., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom L. XX, G. škodu vo výške 74 500,- €.

pretože skutky nie sú trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodení E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., L. XXXX/XX, A. H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. F., W. XX, K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., L. XX a J. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., L. XX s ich nárokmi na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn.: 2T/89/2015 zo dňa 06. 10. 2025 bol obžalovaný A. B. C. uznaný vinným v bode 1/ a 2/ napadnutého rozsudku z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a v bode 3/ napadnutého rozsudku z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/

dňa 09. novembra 2009 I. G., J. G. ako konateľ spoločnosti K. H., H., H. H. G., L. XXXX/XX, A.: XX XXX XXX uzavrel ako predávajúci kúpnu zmluvu s kupujúcou E. M., nar. XX. XX. XXXX, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľnosti evidovaných H. N. G., na LV č. XXXX E. XXXX k.ú. G. a to:

- F. P. X O. I. poschodí bytového domu nachádzajúceho H. I. G. O. Q. L., H. číslo XXXX, I. XX, O. R. M. P. XXXX/X N.S. G.,

- spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. M. P. XXXX/X – zastavané plochy a nádvoria o výmere 576 m², 4327/8 – ostatné plochy o výmere 1 154 m² k.ú. G. vo výške spoluvlastníckeho podielu XXXX/XXXXXX,

- vonkajšie parkovacie miesto na parcele M. P. XXXX/XX – zastavané plochy a nádvoria o výmere 14 m² k.ú. G., nachádzajúce sa vo G. O. Q. L.,

za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 54 700,- Eur, pričom obvinený sa v zmluve zaviazal, že do 90 dní od zaplatenia celej kúpnej ceny zabezpečí výmaz záložného práva zapísaného k predmetným nehnuteľnostiam v prospech spol. J. F. H., E., pričom obvinený v rozpore so zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 22. 06. 2007 v znení dodatkov, ktorú ako konateľ spol. K. H., H., Q. so spoločnosťou J. F. H., E. E. T. článkom VI bod č. 10, ktorý stanovil, že platby za predané byty budú poukazované na účet č. XXXXXXXX/XXXX a následne po zaplatení celej kúpnej zmluvy v zmysle čl. VI bod 14 banka uvoľní záložné právo, uviedol do kúpnej zmluvy uzavretej s kupujúcou E. M. iný spôsob úhrady kúpnej ceny, ktorá mala byť v zmysle zmluvy uhradená po častiach a to suma vo výške 15 500,- Eur v hotovosti predávajúcemu v deň podpisu zmluvy, časť kúpnej ceny vo výške 36 000,- Eur mala byť uhradená prevodom na bankový účet č. XXXXX-XXXXXXXX/XXXX I. v P., E. - patriaci spoločnosti K. B., H., N. ktorému mal ako konateľ jediný dispozičné právo, pričom ani následne po dohodnutom spôsobe úhrady celej kúpnej ceny zo strany kupujúcej prevzaté finančné prostriedky nepoukázal na účet uvedený v čl. VI bod 10 zmluvy o splátkovom úvere a nevykonal žiadne právne relevantné úkony smerujúce k odstráneniu záložného práva viaznuceho k prevádzanej nehnuteľnosti, finančné prostriedky získané za predaj bytu použil iným spôsobom, ktorým konaním spôsobil E. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., L. XXXX/XX, škodu vo výške najmenej 54 700,- Eur,

2/

dňa 25. januára 2010 I. G., J. G. E. N. spoločnosti K. H., H., H. sídlom G., L. XXXX/XX, IČO: XX XXX XXX Q. ako predávajúci kúpnu zmluvu s kupujúcou A. U. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. P. X, F. F., predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností X. H. N. G. na LV č. XXXX, katastrálne územie G. a to:

- byt č. 25 na 4. poschodí bytového domu nachádzajúceho sa vo G. O. Q. L., súp. č. XXXX, I. P. XX, postaveného na pozemku par. č. M. P. XXXX/X, N. S. G.,

- spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku par. c. M. P. XXXX/X – zastavené plochy a nádvoria o výmere 576 metrov štvorcových, 4327/8 ostatné plochy a nádvoria o výmere 1 154 metrov štvorcových, k.ú. G. vo výške spoluvlastníckeho podielu 7962/211609,

- priestor č. 2 – 1 (garáž) v podzemnom podlaží (prízemie) bytového domu nachádzajúceho sa na Q. L. I. J. G., H. č. XXXX, vchod č. XX o výmere 17,42 metrov štvorcových, postaveného na pozemku parc. č. M. P. XXXX/X k.ú. G.,

za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 84 500,- Eur, pričom obvinený sa v zmluve zaviazal, že do 90 dní od zaplatenia celej kúpnej ceny zabezpečí výmaz záložného práva zapísaného k predmetným nehnuteľnostiam v prospech spol. J. F. H., E., R. obvinený v rozpore so zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 22. 06. 2007 v znení dodatkov, ktorú ako konateľ spol. K. H., H., Q. so spoločnosťou J. F. H., E. E. to článkom VI bod č. 10, ktorý stanovil, že platby za predané byty budú poukazované na účet č. XXXXXXXX/XXXX, uviedol do kúpnej zmluvy uzavretej s kupujúcou A. U. K. iný účet, na ktorý má kupujúca úhradu kúpnej ceny vykonať. Obvinený ani následne po dohodnutom spôsobe úhrady celej kúpnej ceny zo strany kupujúcej prevzaté finančné prostriedky nepoukázal na účet uvedený v čl. VI bod 10 zmluvy o splátkovom úvere a nevykonal žiadne právne relevantné úkony smerujúce k odstráneniu záložného práva viaznuceho k prevádzanej nehnuteľnosti, finančné prostriedky získané za predaj bytu použil iným spôsobom, ktorým konaním spôsobil A. H. R., nar. XX.XX.XXXX, L. XX, G., pre ktorú predmetné nehnuteľnosti A. K. kupovala škodu vo výške 84 500,- €,

3/

dňa 30. septembra 2010 I. G., J. G. E. konateľ spoločnosti K. H., H., H. H. G., L. XXXX/XX, IČO: XX XXX XXX uzavrel ako predávajúci kúpnu zmluvu s kupujúcimi K. V., nar. XX. XX. XXXX a J. V., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom F. L. P. XX, G. predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností evidovaných H. N. G., O. D. č. XXXX E. XXXX k.ú. G. a to:

-byt P. XX O. prízemie bytového domu nachádzajúceho sa O. Q. L. I. J. G., H. P. XXXXX, I. P. XX J. výmere 83,31 m², postaveného na pozemku parcelné číslo M. P. XXXX/X k. ú. G.,

-spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku vo výške spoluvlastníckeho podielu 8331/211609 na pozemku M. XXXX/X – G. plochy a nádvoria o výmere 576 m² a pozemku M. P. XXXX/X – ostatné plochy o výmere 1154 m²

za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 74 500,- €, pričom obvinený sa v zmluve zaviazal, že do 90 dní od zaplatenia celej kúpnej ceny zabezpečí výmaz záložného práva zapísaného k predmetným nehnuteľnostiam v prospech spol. J. F. H., E., pričom obvinený v rozpore so zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 22. 06. 2007 v znení dodatkov, ktorú ako konateľ spol. K. H., H. Q. so H. J. F. H., E. a to článkom VI bod č. 10, ktorý stanovil, že platby za predané byty budú poukazované na účet č. XXXXXXXX/XXXX a následne po zaplatení celej kúpnej ceny v zmysle čl. VI bod 14 banka uvoľní záložné právo, uviedol do kúpnej zmluvy uzavretej s kupujúcimi iný spôsob úhrady kúpnej ceny a to sčasti v hotovosti a sčasti ns bsnkový účet vedený v P., E., pričom ani následne po dohodnutom spôsobe úhrady celej kúpnej ceny zo strany kupujúcich prevzaté finančné prostriedky nepoukázal na účet uvedený v čl. VI bod 10 zmluvy o splátkovom úvere a nevykonal žiadne právne relevantné úkony smerujúce k odstráneniu záložného práva viaznuceho k prevádzanej nehnuteľnosti, finančné prostriedky získané za predaj bytu použil iným spôsobom, ktorým konaním spôsobil K. V., nar. XX. XX. XXXX a J. V., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom L. XX, G. škodu vo výške 74 500,- €.

Za toto konanie bol obžalovanému uložený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a článku 6 ods. 1 Medzimárodného dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., L. XXXX/XX, A. H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. F., W. XX, K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., L. XX a J. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., L. XX odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní do výroku o vine a výroku o treste, ktoré následne písomným podaním zo dňa 21.10.2025 odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V podanom odvolaní poukázal na to, že podľa jeho názoru okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie a zároveň vychádzal z neúplných skutkových zistení a nesprávneho posúdenia celej veci.

Má za to, že všetky skutky uvedené v odcudzujúcom rozsudku napadnutého rozsudku sa mohli riešiť cestou súdneho konania vedeného v rámci režimu občianskeho (prípadne obchodného) práva, kedy by takto uplatnené práva mohli byť rozhodnuté súdom v rámci daného občianskeho súdneho konania. Všetci poškodení si napríklad mohli podať žalobu o určenie toho, že záložné právo na daných nehnuteľnostiach nie je. Poškodení mohli prípadne zažalovať K. H., H. E. R. obžalovaného ohľadne náhrady škody. Eventuálne poškodení mohli odstúpiť od kúpno - predajných zmlúv, na základe ktorých došlo k prevode vlastníckych práv k bytom a iným príslušným nehnuteľnostiam zo strany K. H., H. O. nich.

Podľa jeho názoru, ak by orgány činné v trestnom konaní počkali na skončenie všetkých súdnych konaní, ktorí sa viedli medzi ním a poškodenými, prípadne príslušnými spoločnosťami v ktorých mal obžalovaný majetkovú účasť, a ktoré sa týkali predaných bytov/nehnuteľností a tiarch s nimi spojenými, tak potom by orgány činné v trestnom konaní museli následne konštatovať, že všetky údajné protiprávne konania, resp. následky takýchto konaní, ktoré mal obžalovaný údajne spôsobiť sú odstránené a teda neexistuje akýkoľvek protiprávny následok jeho údajného nezákonného konania. Následne by nebol dôvod viesť ďalej trestné stíhanie, resp. takéto konanie by následne mohlo byť zastavené.

Vo vzťahu k poškodeným poukázal na to, že nikdy nemal v úmysle im spôsobiť akúkoľvek škodu, prípadne ich uviesť do omylu. V rámci dôkazov vykonaných v konaní pred okresným súdom je podľa jeho názoru zrejmé, že mal záujem vyriešiť celú situáciu tak, aby došlo k naplneniu všetkých zmluvných záväzkov, na splnenie ktorých sa ako konateľ spoločnosti K. H., H. G. v zmluvách o predaji bytov, ktoré boli uzavreté s poškodenými.

V čase predaja bytov poškodeným mal z dôvodu v tom čase prebiehajúcej ekonomickej krízy problém s fungovaním H. K. H., H., ktorá pôvodne vlastnila všetky predmetné byty, parkovacie miesta a iné nehnuteľnosti predané poškodeným. Od okamihu podpisu prevodových zmlúv sa vždy snažil aktívne vyriešiť vzniknutú situáciu s bankou - J. F., E., W. X, XXX XX F., A.: XX XXX XXX, ktorá mala na predmetných nehnuteľnostiach zriadené záložné práva. Nakoľko v čase podpisu prevodových zmlúv prebiehala ekonomická kríza, ktorá podstatným spôsobom ovplyvňovala jeho podnikanie, riešenie vzniknutej situácie trvalo istý čas. Vzniknutú situáciu sa snažil riešiť aj tým, že sa rozhodol osloviť banku ohľadne možného postúpenia pohľadávky, ktorú evidovala voči spoločnosti K. H., H., H. ktorou sa spájali záložné práva zriadené na predmetných nehnuteľnostiach, aby následne mohol zabezpečiť výmaz predmetných záložných práv z týchto nehnuteľností vedený katastrom nehnuteľností. Nakoľko však banka nemala záujem na odpredaji, resp. odplatnému postúpeniu predmetnej pohľadávky, pokúsil sa banku osloviť aj prostredníctvom iných subjektov ako - L., R., H. E. K. T., H., E. E. tieto subjekty neboli s týmito ponukami úspešné.

Predmetná pohľadávka, ktorú evidovala banka, a ktorá bola zabezpečená záložným právom zriadeným na nehnuteľnosti nadobudnuté poškodenými bola nakoniec zo strany banky postúpená na V., B., O. H. XX, XXX XX G., A.: XX XXX XXX, N. jedným zo spoločníkov, resp. členov družstva bol pán K., ktorý bol súčasne aj zamestnancom banky. Naďalej mal záujem na vyriešení vzniknutej situácie a preto sa snažil s V. B. na vyriešení vzniknutej situácii a to na základe mimosúdnej dohody uzavretej K. V., U. osobou a spoločnosťami L. K., H. E. L. K., H. H. dňa 20.11.2015. Touto dohodou došlo k vyriešeniu sporných práv a povinností vyplývajúcich z titulu pohľadávky postúpenej z banky, kedy okrem iného došlo k vyriešeniu výmazu záložných práv zriadených pôvodne v prospech banky, a to ku všetkým dotknutým nehnuteľnostiam. Následne boli záložné práva z dotknutých nehnuteľností vymazané z katastra nehnuteľností, čo nakoniec potvrdili vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní aj samotní poškodení.

S poukazom na vyššie uvedené má za to, že nakoľko došlo z jeho strany k výmazu záložných práv z nehnuteľností, a teda k splneniu všetkých záväzkov vyplývajúcich z prevodových zmlúv, tak v tomto

prípade nebol naplnený jeden zo znakov trestného činu podvodu a to vznik škody. Reálne poškodení voči nemu neevídujú akúkoľvek škodu a ani im nikdy akákoľvek škoda nevznikla, nakoľko nič im nebránilo predmetné nehnuteľnosti užívať.

Úvaha okresného súdu o tom, že poškodení boli obmedzovaný zriadenými záložnými právami, nie je podľa jeho názoru správna. Zriadené záložné práva na dotknuté nehnuteľnosti poškodených v podstate neobmedzovali. Podľa jeho názoru poškodení s nehnuteľnosťami mohli v zásade voľne disponovať, pričom zo strany príslušných veriteľov nikdy nedošlo (a to primárne z dôvodu jeho pričinenia) k akémukoľvek výkonu záložného práva. Taktiež úvaha súdu o tom, že už v čase uzatvorenia predmetných zmlúv s poškodenými mal vedieť, že finančné prostriedky použije na úhradu iných záväzkov ako úhradu pohľadávky banky nie je podľa jeho názoru v tomto konaní vôbec preukázaná. Z vyššie uvedených skutočností podľa jeho názoru jasne vyplýva, že mal vždy záujem na výmaze predmetných záložných práv k dotknutým nehnuteľnostiam. V tomto smere má za to, že z vyššie popísaných skutočností je zrejme, že sa vo vzťahu k poškodeným nemohol dopustiť spáchania trestného činu podvodu.

Záverom navrhol krajskému súdu, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a následne vo veci rozhodol sám tak, že ho spod obžaloby oslobodí vo vzťahu ku všetkým skutkom.

Písomným podaním zo dňa 17.11.2025 obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu doplnil svoje písomné odôvodnenie odvolania, kde úvodom zdôraznil, že sa v plnom rozsahu pridrižiava ním podaného písomného odôvodnenia odvolania zo dňa 21.10.2025, pričom chce apelovať na odvolací súd, aby skutočnosti v odôvodnení jeho odvolania proti napadnutému rozsudku zobral na vedomie, a aby v tomto konkrétnom prípade prihliadal na zásadu „ultima ratio“, pričom aby vzhľadom na predmetnú zásadu ako aj odstránenie akejkoľvek škody ako aj akýchkoľvek údajne protiprávných následkov, ktoré mal údajne spôsobiť zrušil napadnutý rozsudok a následne, aby ho oslobodil spod obžaloby vo všetkých jej bodoch.

Prokurátor okresnej prokuratúry sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 11. 12. 2025.

Verejné zasadnutie krajského súdu sa vykonalo v prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátora krajskej prokuratúry. Splnomocnenci poškodených sa na verejné zasadnutie nedostavili, hoci boli o jeho termíne riadne a včas upovedomení a z tohto dôvodu krajský súd vykonal verejné zasadnutie v ich neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní, pričom v plnom rozsahu sa pridrižiaval dôvodov odvolania ako boli uvedené v písomne podanom odvolaní a jeho doplnení. Trval na tom, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený. V prípade, ak by sa krajský súd nestotožnil s argumentáciou obhajoby smerujúcou k oslobodeniu obžalovaného, tak navrhol krajskému súdu zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody, nakoľko tento trest považuje za neprimerane prísny a navrhol obžalovanému uložiť primeraný peňažný trest.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo výroku o vine, vo výroku o treste a aj vo výroku o náhrade škody, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že sa cíti byť nevinný a pripojil sa k vyjadreniu svojho obhajcu. Požiadal krajský súd, aby ho oslobodil spod obžaloby vo všetkých skutkoch, ktoré sú mu ňou kladené za vinu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a k nemu sa vzťahujúcemu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd sa dopustil chýb v napadnutom výroku o vine, pretože sa

nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. V dôsledku toho boli nezákonnými aj nadväzujúce výroky o treste a náhrade škody. Preto krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám tak ako je to uvedené v jeho výrokovej časti.

V súvislosti s prejednávanou vecou krajský súd poukazuje na jednu zo základných zásad trestného konania uvedenú v ust. § 2 ods. 10 Tr. por., v zmysle ktorej je súd povinný v každej trestnej veci postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú žiadne dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie. Súd je vždy povinný objasniť vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa skutok stal, tento naplňuje všetky znaky podstaty trestného činu a existuje spoľahlivý a bezpečný záver o tom, že skutok spáchal obžalovaný. Náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle tejto zásady vyžaduje, aby rozhodnutie súdu o vine vychádzalo z jednoznačných a nespochybniteľných dôkazov, ktoré vylučujú akúkoľvek rozumnú pochybnosť, že sa skutok stal, že je trestným činom a že ho spáchal obžalovaný. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy v potrebnom rozsahu a v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. Avšak krajský súd po komplexnom zhodnotení všetkých relevantných skutočností a okolností daného prípadu, dospel na rozdiel od okresného súdu k inému záveru pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného. V tomto smere krajský súd konštatuje, že okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, zároveň sa nedostatočne vysporiadal s jeho obhajobou, z tohto dôvodu dospel k nesprávnym právnym záverom, a preto v konečnom dôsledku aj nesprávne vo veci rozhodol.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že na obžalovaného bola dňa 12.06.2015 podaná obžaloba pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák. a iné a to celkovo pre 5 skutkov. Na základe novely trestného zákona zavedenej zákonom č. 40/2024 Z.z. došlo k zastaveniu trestného stíhania obžalovaného v bodoch 1/ a 2/ obžaloby, kvalifikovaných ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a to pre premlčanie trestného stíhania. Z tohto dôvodu následne okresný súd rozhodoval už iba o bodoch 3/, 4/, 5/ obžaloby, ktoré sú uvádzané ako body 1/, 2/, 3/ v napadnutom rozsudku.

Dňa 06.08.2024 vstúpila do účinnosti novela Trestného zákona zavedená zákonom č. 40/2024 Z.z., ktorou sa nanovo upravili skutkové podstaty niektorých trestných činov (vrátane trestného činu podvodu), upravili sa rozmedzia trestných sadziieb podľa výšky škôd. Na túto skutočnosť musel reagovať aj prejednávajúci okresný súd v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zák. Pri bodoch 1/ a 2/ rozsudku dosiahla výška škody 139.200.- Eur a pri bode 3/ rozsudku dosiahla výška škody 74.500.- Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že rozmedzie škody pri týchto skutkoch sa pohybuje v rozmedzí 20.000.- Eur až 250.000.- Eur, bolo na mieste posúdenie týchto skutkov ako dvojnásobný prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., keďže páchatel na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyhlásil, že je nevinný zo spáchania žalovaných skutkov, na základe čoho potom okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov – poškodených E. M., K. V., J. V., H. R., výsluchom svedka A. R. G., výsluchom svedkyne A. D. Y. a tiež výsluchom svedkyne A. A. Z.. Následne oboznámil postupom podľa § 269 Tr. por. listinné dôkazy vzťahujúce sa k prejednávanej trestnej veci, a to: čiastočný výpis z listu vlastníctva (čl. 324-328), kúpna zmluva (čl. 329-341), správy katastra V2530/11 (čl. 342), zmluva o splátkovom úvere (čl. 343), predbežná kvitancia (čl. 344) od J. F., výpis z účtu a príjmový pokladničný doklad (čl. 345-346), zmluva o zriadení záložného práva (čl. 347-350), oznámenie o začatí dražobného procesu (čl. 351), plnomocenstvo (čl. 352-353), správa J. F. (čl. 377-378), zmluva o splátkovom úvere spolu s dodatkami (čl. 381-433), návrh na vklad záložného práva (čl. 481-486), návrhy na výmaz častí záložného práva (čl. 487-516), žiadosti o vydanie návrhu na výmaz záložného práva (čl. 520-531), predbežné kvitancie (čl. 529-536), výpisy z účtov (čl. 544-560), vpis z listu vlastníctva (čl. 563-567), poskytnutie B. J. G. (čl. 562-698), oznámenie o postúpení pohľadávky (čl. 703-738), správa SZRB a podklady (čl. 853-882), zmluva o zriadení záložného práva (čl. 883-894), mandátna zmluva (čl. 895-896), oznámenie o postúpení pohľadávky (čl. 897), záznam rokovania (čl. 899), úhrada dlhu (čl. 900-901), predbežná kvitancia (čl. 903-904), žiadosť o vydanie návrhu na výmaz záložného práva (čl. 905), oznámenie o úhrade sumy z kúpnej sumy (čl. 906-908), žiadosti o výmaz záložného práva (čl. 909-916), správa SZRB (čl. 919-921), kúpna zmluva (čl. 923-928), záznam z rokovania (čl. 932), úverová zmluva (čl. 938-952), fotokópie dokladov správy katastra Zvolen (čl. 957-1057), listinné

doklady J. G. (P. 1059-1105), predbežné opatrenie (čl. 1107-1114), návrh 6C/174/11 (čl. 1117-1122), výpisy z listu vlastníctva (čl. 1123-1126), faktúra a pokladničný doklad (čl. 1127-1128), kúpna zmluva a príjmový pokladničný doklad (čl. 1227-1236), fotokópie listinných dokladov zo spisu ČVS: ORP-175/OEK-ZV-2012 (čl. 1257-1402), uznesenie OS Zvolen, sp. zn. 14C/120/2012 (čl. 1405-1406), odpoveď H. G. E. L. F. (čl. 1419), kúpna zmluva a list vlastníctva (čl. 1420-1435), žaloba na určenie neplatnosti právneho úkonu (čl. 1436-1438), listinné doklady J. S. G. (P. XXXX-XXXX), výpis z obchodného registra (čl. 1552-1571), správa J. F. (čl. 1631-1632), zmluva o splátkovom úvere s dodatkami (čl. 1633-1656), zmluva o zriadení záložného práva (čl. 1657-1667), návrh na vklad záložného práva (čl. 1668-1673), návrh na výmaz časti záložného práva (čl. 1674-1703), fotokópie dokladov ohľadom úveru K. H. H. (P. XXXX-XXXX), kúpna zmluva (čl. 1726-1734 z čl. 1742-1746), rozhodnutia H. N. G. (P. XXXX-XXXX), vyhlásenie J. F. o splatnosti úveru (čl. 1738-1741), zmluva o úvere s dodatkami (čl. 1747-1756), zápisnica o trestnom oznámení J. V. (čl. 1776), kúpna zmluva s dodatkami (čl. 1818-1822), potvrdenie H. H. (P. 1823), vyhlásenie J. F. o splatnosti úveru (čl. 1824-1825), správa katastra G. (čl. 1856-1922), H. P. (P. XXXX-XXXX), výpisy z účtov (čl. 1925-1945), fotokópie listinných dokladov J. S. K. H. (P. 1946-1999), fotokópie listinných dokladov zo spisu ČVS: ORP-606/OEK-ZV-2012 (čl. 2000-2028), uznesenie OS Zvolen, sp. zn. 11C/317/2012 (čl. 2040-2048), výpis z listu vlastníctva (čl. 2066-2083), výpisy z obchodného registra (čl. 2084-2103), správa B. S. F. H. B. (čl. 2105-2146), odpoveď J. F. (čl. 2149-2150), zmluva o splátkovom úvere (čl. 2151-2203), výpisy z účtov (čl. 2204-2214), zmluva o dielo (čl. 2223-2227), faktúry (čl. 2228-2231), zápis z rokovania (čl. 2232-2233), odstúpenie od zmluvy o dielo (čl. 2234), uznesenie OS Zvolen, sp. zn. 13Cb/88/2006 v spojení s uznesením KS BB, sp. zn. 41Cob/278/2007 (čl. 2235-2241), uznesenie OS Banská Bystrica, sp. zn. 2K/59/2010 (čl. 2244-2248), správa H. H. H. dokladmi (čl. 2252-2268), výpis z účtov H. H. (čl. 2269-2271), prehľad o transakciách na úverovom účte (čl. 2272-2273), úverová zmluva (čl. 2305-2309), výpis z účtu H. (čl. 2310), odstúpenie od kúpnej zmluvy (čl. 2312), J. K. H. H. o začatí výkonu záložných práv (čl. 2313), uznesenie OS Zvolen sp. zn. 16C/232/2011 (čl. 2315-2316), [K. H. J. vydanie návrhu na výmaz záložného práva (čl. 2454-2458), [K. H. H. o odkúpenie pohľadávky (čl. 2459-2460), predbežná kvitancia (čl. 2461-2463), odpovede a výpisy z účtov (čl. 2478-2646), poskytnutie súčinnosti sociálnej poisťovne (čl. 2647-2651), výpis z obchodného registra (čl. 2652-2658), správa S. B. E. J. B. (čl. 2662-2665), rozhodnutia H. N. G. I. veciach V3261-/11, V3164/11, V1813/12, V3925/13, V3924/13 (čl. 2666-2716), výpisy z listov vlastníctva (čl. 2717-2736), správa SZRB s dokladmi (čl. 2737-2807), správa J. F. H. H. dokladmi (čl. 2808-2933), uznesenie OP Zvolen (čl. 2935-2936), zmluva o zriadení vecného bremena (čl. 2938-2940), kúpne zmluvy H. K. H., L.. K. H. H. (P. 3076-3170), notárska zápisnica N119/2006 (čl. 3512-3520), multilaterálna dohoda o urovnaní (čl. 3521-3527) a v neposlednom rade oboznámil správy k osobe obžalovaného.

Po takto vykonanom rozsiahlym dokazovaní okresný súd uzavrel, že všetci kupujúci (tzn. poškodení p. M., p. A. R. a K. V.) uzavreli kúpne zmluvy so H. K. H. H., N. bol konateľom obžalovaný, predmetom ktorých bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bytového domu, nachádzajúceho H. I. G. O. Q. L. H. číslo XXXX. Kúpne zmluvy boli uzatvárané v zmysle Občianskeho zákonníka. Na základe takto uzatvorených kúpnych zmlúv boli zo strany poškodených ako kupujúcich zaplatené obžalovanému ako predávajúcemu finančné prostriedky v zmysle ustanovení vyjadrenými kúpnyimi zmluvami, pričom predávajúci previedol na kupujúcich predmetné nehnuteľnosti. Následne si však nespĺnil povinnosť voči poškodeným vyplývajúcu z inkriminovaných kúpnych zmlúv, a to výmaz záložného práva v lehote 90 dní odo dňa uhradenia kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti, nakoľko financujúca J. F. K. nevystavila kvitanciu na takýto postup. Následne okresný súd uzavrel, že k spáchaniu trestného činu podvodu zo strany obžalovaného došlo momentom, keď obžalovaný podpísal s J. F. E. G. o splátkovom úvere dňa 22.06.2007, kde v článku 6 bod 10 sa nachádzalo ustanovenie, na základe ktorého H. K. H. H. možnosť disponovať s účtom bez súhlasu J. F.. V jednotlivých kúpnych zmluvách obžalovaného s kupujúcimi bolo však ustanovenie, že predávajúci bol povinný do 90 dní od uhradenia celej kúpnej ceny zabezpečiť výmaz záložného práva, čo sa reálne nestalo. Tým pádom podľa názoru okresného súdu vyjadreného v napadnutom rozsudku v čase, keď boli uzatvárané kúpne zmluvy s jednotlivými inkriminovanými poškodenými v roku 2009 a 2010 táto klauzula už platila, a teda obžalovaný mal o tom vedomosť a na základe toho možno dôvodiť, že už v čase uzatvárania kúpnych zmlúv nebol schopný dodržať záväzok výmazu záložného práva z jednotlivých nadobúdaných nehnuteľností, čím z jeho strany došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Námietku obhajoby, že by sa nemalo jednať o protiprávne konanie s poukazom na princíp ultima ratio, resp. že by sa malo jednať len o súkromno-právny rámec vzťahov okresný súd vyhodnotil ako nepoužiteľnú s odôvodnením, že takýto postup by mohol byť použitý iba vtedy, keby

skutky boli posudzované už pôvodne len ako prečiny, avšak pôvodne boli skutky posudzované ako zločiny resp. obzvlášť závažný zločin. Vyššie uvedené okolnosti viedli okresný súd k tomu záveru, že uzatvorenie kúpnych zmlúv s poškodenými bolo podvodným konaním zo strany obžalovaného a aj keď obhajoba uvádzala, že kupujúci mali možnosť užívať predmetné byty a teda reálne im žiadna škoda nikdy nevznikla, podľa názoru okresného súdu však kupujúci boli obmedzovaní v tom smere, že sa záložné právo dlhú dobu vykazovalo na predmetných nehnuteľnostiach, tzn. že v prípade, pokiaľ by kupujúci chceli danú nehnuteľnosť predať, boli by veľmi viazaní tým, ako by sa potencionálny kupujúci zachoval, či by bol ochotný vstúpiť s nimi do kúpno-predajného vzťahu s existujúcim záložným právom na nehnuteľnosti s tým, že by na neho toto záložné právo prešlo a či by nechcel za takejto situácie zaplatiť menšiu kúpnu cenu, ako museli zaplatiť kupujúci obžalovanému.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., odňatím slobody až na štyri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák., škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur.

Krajský súd k vyššie uvedenému konštatuje, že na vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti páchatela pri trestnom čine podvodu je potrebné, aby konanie páchatela kumulatívne napĺňalo všetky zákonné znaky prečiny po formálnej stránke. Formálnu stránku pritom tvoria protiprávnosť a typové znaky skutkovej podstaty trestného činu charakterizujúce objekt, objektívnu stránku, subjekt a subjektívnu stránku. Objektívnu stránku trestného činu charakterizuje spôsob spáchania trestného činu a jeho následky. K obligatórnym znakom objektívnej stránky trestného činu patrí spôsob konania, následok trestného činu a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom. Subjektívnou stránkou trestného činu je zavinenie, teda vnútorný, psychický vzťah človeka k určitým skutočnostiam, ktoré zakladajú trestný čin, a to buď vytvorených páchatelom alebo objektívne existujúcich bez jeho pričinenia. Zavinenie môže mať formu úmyslu alebo formu nedbanlivosti. Podľa § 17 Tr. zák., pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti. Zavinenie musí byť dané v dobe činu. Predstavy, vedomosti, ako aj vôľa páchatela, ktoré nie sú dané v dobe činu, nemajú pre zavinenie význam. Objektom trestného činu podvodu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Objektívna stránka tohto konkrétneho trestného činu spočíva v protiprávnom konaní páchatela, ktorým uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a tým spôsobí škodu na cudzom majetku s cieľom obohatiť seba alebo iného.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že obžalovaný ako predávajúci bol povinný v zmysle príslušných ustanovení z kúpno-predajných zmlúv do 90 dní od uhradenia celej kúpnej ceny zo strany poškodených zabezpečiť výmaz záložného práva, čo sa nestalo, nakoľko financujúca banka mu nevystavila kvitanciu na uvoľnenie záložného práva na predmetné nehnuteľnosti a keďže už v tom čase, keď boli uzatvárané kúpno-predajné zmluvy s jednotlivými inkriminovanými poškodenými táto klauzula financujúcej banky platila a obžalovaný mal o tom vedomosť, možno z tohto dôvodu ako ďalej uvádza okresný súd, že už v čase uzatvárania kúpno-predajných zmlúv s dotknutými poškodenými nebol obžalovaný schopný dodržať záväzok výmazu záložného práva z jednotlivých nadobúdaných nehnuteľností, čím došlo z jeho strany k protiprávnemu konaniu a naplneniu znakov trestného činu podvodu.

Na rozdiel od okresného súdu, však krajský súd je toho názoru po vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov, ako aj ostatných dôkazov obsiahnutých v spise, a to jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to predpokladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por., že z vyššie popísaného konania ešte nedošlo zo strany obžalovaného k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu a už vôbec nie k jeho dokonaniu, nakoľko v predmetnej veci neboli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., a to pre absenciu objektívnej stránky predmetného trestného činu.

Reálne škoda v takej výške ako ju vyčíslili orgány činné v trestnom konaní a ako ich následne z obžaloby prevzal okresný súd poškodeným nevznikla. Poškodeným totiž nič nebránilo prevedené nehnuteľnosti užívať plnohodnotne a neobstojí v tomto prípade ani tvrdenie okresného súdu, že poškodení boli obmedzovaní v tom smere, že sa toto záložné právo dlhú dobu vykazovalo na predmetných nehnuteľnostiach. Škoda vyčíslená napadnutým rozsudkom okresného súdu bola iba fiktívna. Zároveň je nutné poznamenať, že obžalovaný vyvíjal snahu, aby si splnil svoju povinnosť z predmetných prevodových zmlúv, čo sa mu nakoniec aj podarilo a záložné právo na predmetných nehnuteľnostiach bolo vymazané.

Krajský súd ďalej považuje za potrebné upriamiť pozornosť na v rámci odvolacieho konania obhajobou dôvodne vytýkané neuplatnenie princípu ultima ratio okresným súdom v prejednávanej veci obžalovaného. Princíp ultima ratio stanovuje pravidlo prednosti iných právnych odvetví (občianske, obchodné, či správne) pred trestným právom, pravidlo racionálnej právnej argumentácie, ktorá bráni tomu, aby sa trestné právo nadužívalo (či skôr zneužívalo) aj v prípadoch, ktoré celkom zjavne patria do kompetencie iných orgánov (napríklad súdov v civilnej oblasti) a kde vyvodzovanie zodpovednosti konkrétneho subjektu za protiprávne konanie je nutné hľadať v iných právnych odvetviach než v trestnom práve. Optikou súčasnej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu ako aj časti odbornej literatúry by o trestnosti skutku malo rozhodovať len to, či skutok formálne napĺňa alebo nenapĺňa znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Avšak práve pri majetkových trestných činoch to tak často nebýva. Obžalovaný totiž v danej veci oponoval, že on svojim konaním poškodeným nikdy nespôsobil akúkoľvek škodu a vždy konal v najlepšom vedomí a s maximálnou odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami predávajúcej spoločnosti, ktorú zastupoval a taktiež v súlade so záujmami všetkých poškodených, pričom nakoniec najmä jeho pričinením si splnil svoju povinnosť z predmetných prevodových zmlúv ohľadom výmazu záložného práva, aj keď po dlhšom čase.

Z vyššie popísaných okolností vyplýva skutočnosť, že v danom prípade ide o skutok, ktorý má súkromnoprávny základ a preto orgány činné v trestnom konaní a súdy nemôžu ignorovať mimotrestné inštitúty, ktorých sa dovoľával obžalovaný od začiatku trestného konania.

Práve v takýchto prípadoch prichádza do úvahy využitie interpretačného pravidla ultima ratio zo strany orgánov činných v trestnom konaní, či súdu v trestnom konaní. Ako už bolo uvedené vyššie, interpretačné pravidlo ultima ratio vychádza zo subsidiarity trestného práva, t. j. z toho, že zákonodarca skoncipoval aj iné právne odvetvia, ktoré reagujú na možné porušenie zákona, či zmluvy a že reakcia v zmysle ustanovení trestného práva by mala byť až na poslednom mieste. Ak ide o prípady, ktoré majú súkromnoprávny základ, tak je primárne úlohou súdov v civilnom procese vyriešiť všetky sporné otázky, ktoré vznikli medzi stranami súkromnoprávneho vzťahu. Pokiaľ hovoríme o sporných otázkach v súkromnoprávných vzťahoch tak sa tu majú na mysli také sporné otázky, ktoré zjavne neprekračujú hranice civilného práva a ktoré bežne spadajú do kompetencie súdov v civilnom procese. Vo vyššie uvedenej veci trestného činu podvodu závisí posúdenie možnej protiprávnosti konania obžalovaného od toho, či bolo alebo nebolo jeho konanie súladné s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pričom tak obžalovaný ako aj poškodení predložili relevantné argumenty (t. j. nie argumenty, ktoré sú evidentne absurdné, dodatočne vymyslené, ktoré nemajú žiadnu oporu v skutkových okolnostiach, či v právnom predpise a podobne) v prospech svojich tvrdení. Zákonodarca (teda Trestný zákon a ani Občiansky zákonník) tu vyslovene (v texte trestnej alebo mimotrestnej normy) neurčuje ako postupovať v takýchto prípadoch, t. j. ktoré orgány by mali takéto, či obdobné spory medzi stranami súkromnoprávneho vzťahu rozhodovať. Práve z dôvodu mlčania zákona (zákonodarcu) je tu priestor na interpretáciu práva a na použitie princípu ultima ratio, ktorý stanovuje určitú hierarchiu v právnych odvetviach právneho poriadku Slovenskej republiky z hľadiska vyvodzovania deliktnej zodpovednosti s tým, že všetky takéto bežné spory, ktoré vyplývajú zo súkromnoprávných sporov a ktoré neprekračujú hranice civilného práva (t. j. ktoré bežne riešia súdy v civilnom procese) spadajú do kompetencie súdov v civilnom konaní, nakoľko práve tie povoláva zákonodarca k tomu, aby sa takýmito spornými otázkami zaoberali a vyriešili ich v prospech alebo neprospech konkrétnej strany.

Orgány činné v trestnom konaní a súdy v trestnom konaní by hlavne pri majetkových trestných činoch mali komplexne a prísne individuálne hodnotiť a odôvodniť, prečo v konkrétnom prípade ide už o také intenzívne protiprávne konanie, ktoré možno podradiť pod formálne znaky konkrétnej skutkovej podstaty niektorého z majetkových trestných činov a prečo daný (konkrétny) prípad už vybočuje z medzí určených civilným (prípadne administratívnym) právom. Uvedené platí najmä v prípadoch, ktoré majú

skutkovo základ v porušení zmluvných povinností, či v porušení ustanovení občianskeho alebo obchodného práva. Princíp ultima ratio ako interpretačné pravidlo sa pritom primárne týka skutku, skutkového deja, a nie jeho možnej právnej kvalifikácie. Práve preto pri zisťovaní, či určitý skutok možno podradiť pod znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu nie je možné ignorovať iné právne odvetvia a prehliadať napríklad civilný rozmer veci. Zákonodarca teda neurčuje, ktorý konkrétny skutok je alebo by mohol byť trestným činom, ale len vo všeobecnosti popisuje určité zakázané konania. Princíp ultima ratio teda vychádza z toho, že zákonodarca podmienky trestnej zodpovednosti stanovuje, súd alebo orgán činný v trestnom konaní ich len interpretuje (aplikuje).

Uzatvárajúc vyššie uvedené, krajský súd je toho názoru, že súd prvého stupňa príliš nekriticky prevzal argumenty prokurátora uvedené v obžalobe, či následne prezentované počas dokazovania na hlavnom pojednávaní i v rámci záverečnej reči, pričom sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s obhajobnou argumentáciou obžalovaného ako aj inými dôkazmi, ktoré boli v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní vykonané a vyzneli v prospech obžalovaného.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku; odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3, prvá veta Trestného poriadku; odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o vine, výroku o treste, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, napadnutý rozsudok zrušil a rozhodujúc sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. b) Tr. por., pretože skutok nie je trestným činom.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, nakoľko krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodujúc sám oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., obligatórne podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodených s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.